

ROZHOVOR S VEDOUCÍM ŘEDITЕLEM A HLAVNÍM REDAKTOREM JAPONSKÉHO VYDAVATELSTVÍ IWANAMI ŠOTEN

19. září 1973

Jsem velice rád, že pan Touru Midorikawa navštívil naši zemi a společně s námi oslavil 25. výročí založení Korejské lidové demokratické republiky.

Vaše návštěva naší země je vyjádřením hluboké lásky a důvěry ke korejskému lidu. Jsem rád, že ve vaší osobě poznávám dalšího japonského přítele, a dovolte, abych Vám vyjádřil dík za návštěvu naší země.

Děkuji rovněž za to, že vydavatelství „Iwanami šoten“ z pozice dobrých vztahů přátelství a bratrství uvedlo v širokou známost všechny úspěchy KLDK a ze sympatií k nám udělalo mnoho dobrého pro naši zemi. Po svém návratu vyřídíte, prosím, řediteli vydavatelství „Iwanami šoten“ a pracovníkům vydavatelství můj pozdrav.

Nedávno uveřejnil časopis „Sekai“, vydávaný vydavatelstvím „Iwanami šoten“, článek „Korejská republika dnes“. Přečetl jsem celý tento článek, je velmi zajímavý. Je v něm mnoho materiálů, které musíme vzít v úvahu. I my známe mnoho materiálů o jižní Koreji, ale korupce jihokorejských vládců, kterou jste v tomto článku odhalili, v nás vyvolává národní rozhořčení.

Správná věc je, že jste svým perem odhalili a zkritizovali zločinnost a zkorumpovanost jihokorejských vládců. Odhalením a kritikou napomáháte probuzení japonského i jihokorejského lidu i lidu celého světa, velice přispíváte k upevnění přátelství mezi lidem obou zemí — Koreje a Japonska. Tato vaše činnost

hraje důležitou úlohu v širokém seznamování celého světa s pokrokovými idejemi.

Dobře víme, že členové redakce časopisu „Sekai“ a pracovníci vydavatelství „Iwanami šoten“ vynakládají velké úsilí pro světový pokrok.

Ptali jste se, jaké mám dojmy u příležitosti pětadvacetiletého výročí založení Korejské lidově demokratické republiky. Mimochodem, právě jsme hodnotili na plénu ústředního výboru strany úspěchy, jichž jsme dosáhli za uplynulých 25 let od založení republiky při uskutečňování ideologické, technické a kulturní revoluce. Myslím tedy, když budu o tom hovořit, že to bude uspokojivá odpověď na vaši otázku. Je obtížné v tak krátké době shrnout vše, co se hodnotilo na plénu ústředního výboru strany v průběhu více než jednoho týdne, proto se krátce zmíním pouze a hlavních otázkách.

Toto plénum ústředního výboru strany dospělo k hodnocení, že linie a politika naší strany, prováděná v době od založení republiky, byla naprosto správná. Správnost linie a politiky naší strany se ještě názorněji projevila v podmínkách, kdy se mezinárodní situace v poslední době prudce mění a rozvíjí se rozličně v mnoha tvářnostech. Zejména bylo tedy dokázáno, že je velmi správná linie nezávislosti v politice, samostatnosti v ekonomice a sebeobrany při ochraně státu prováděná naší stranou. Všech našich úspěchů bylo dosaženo na základě ideje čučche, kterou naše strana stále zastávala a na základě její realizace v linii nezávislosti, samostatnosti a sebeobrany.

Do jaké míry bylo správné to, že se naše strana držela zásady nezávislosti v politice, samostatnosti v ekonomice a sebeobrany při ochraně státu se ještě jasněji potvrdilo nyní. V současné době se mnohé země světa snaží jít cestou samostatnosti. Podle našeho mínění nejen země třetího světa, ale i země tzv. druhého světa, jako je Japonsko, Kanada či Francie chtějí jít cestou samostatnosti. Myslíme si, že je to společná snaha národů celého světa. Jistě, že reakční síly provádějí politiku následování velkých zemí, ale drtivá většina národů světa a pokrokové síly právě tak jako veřejní činitelé s vysokým uvědoměním, ti všichni žádají samostatnost. To můžeme říci i o našem blízkém

sousedu Japonsku. Absolutní většina obyvatelstva, pokrokové síly a většina veřejných činitelů Japonska s výjimkou nepatrné hrstky reakčních kruhů žádá samostatnost a zdůrazňuje ji.

Tak se linie naší strany k samostatnosti projevila ve chvíli, kdy národy celého světa se zaměřují na samostatnost, a proto plně odpovídá tendencím současnosti. Jinými slovy, linii naší strany a vlády republiky zaměřenou na samostatnost si zvolil sám korejský lid z vlastního přesvědčení, ale přitom se shoduje s tužbami národů celého světa a je tedy možno říci, že jdeme takovou cestou, na kterou se zaměřují pokrokové národy celého světa a která odpovídá světovému myšlenkovému proudu.

To, že jdeme stejnou cestou jako pokrokové národy světa, jasně ukázala i IV. konference šéfů nezúčastněných států, která se nedávno konala v Alžírsku za účasti více než 100 delegací, mezi nimiž byli šéfové států a vlád a jejich zástupci z více než 80 zemí světa. IV. konference šéfů nezúčastněných států se konala za neúčasti zástupce naší země. Nicméně tato konference odsoudila vměšování vnějších sil do vnitřních záležitostí Koreje a machinace, směřující k vytvoření „dvou Korejí“, a přijala rezoluci, která říká, že je třeba skoncovat se všemi formami vměšování vnějších sil do vnitřních záležitostí Koreje a že XXVIII. zasedání Valného shromáždění OSN musí přijmout rezoluci o odsunu cizích vojsk, okupujících jižní Koreu pod praporem OSN, a o rozpuštění „Komise OSN pro sjednocení a obnovu Koreje“, a že vstup Koreje do OSN se musí uskutečnit po dosažení úplného sjednocení Koreje nebo po založení konfederace severu a jihu s jednotným názvem státu. Dostali jsme tuto informaci během posledního pléna ÚV strany a ještě více jsme se tak přesvědčili o správnosti linie naší strany a lépe jsme pochopili, že lidé mnohých zemí světa nás podporují.

Naši linii samostatnosti podporují nejen nezúčastněné státy, ale i lid mnoha dalších zemí, mezi nimi i japonský lid. Tato podpora a pomoc ještě více upevňuje přesvědčení našeho lidu o správnosti jeho boje a podněcuje náš boj.

Dosáhli jsme velkého pokroku nejen v zahraničních vztazích, ale i v práci uvnitř státu.

Náš lid je pevně spjat jednou duší, jedinou vůlí na základě

idejí čučche. Dnes byla v naší zemi překonána historicky se tradující tendence poklonkování před velkými a bylo dosaženo pevné ideově politické jednoty všeho lidu na základě ideje čučche. Kdyby v minulosti naše strana byla v zajetí poklonkování a slepě následovala politiku jiných zemí a neotevřela si sama svým rozumem cestu kupředu, pak by nemohla dosáhnout takové ideově politické jednoty všeho lidu, jako je tomu dnes, právě tak jako skvělých úspěchů v revoluci a výstavbě.

Toto plénum ústředního výboru strany udělalo hrdou bilanci, která ukazuje, že za 25 let, která uplynula od založení republiky, jsme se sice na naší cestě kupředu setkali s mnoha obtížemi, ale naše strana vždy myslela svým mozkiem, razila si cestu vpřed vlastními silami a tím dokázala, že jsme dosáhli skvělých úspěchů, jaké dnes vidíme. Plénum rovněž zhodnotilo i to, že dnešní slavné úspěchy byly dosaženy díky tomu, že ideje čučche naší strany a její linie nezávislosti, samostatnosti a sebeobranu naplnily srdce našeho lidu a celé straně, celé armádě a všemu lidu přešly do krve.

Dnes se všichni pracující naší země pevně vyzbrojili idejemi čučche a konají práci, která jim byla svěřena, z pozice hospodáře, s všemožnou iniciativou a nadšením. Všechny úspěchy, dosažené republikou za uplynulých 25 let, jsou výsledkem toho, že naši lidé bojovali a dávali vše, co měli: někdo peníze, druhý znalosti, další dovednosti. Jinými slovy – byly dosaženy díky tomu, že všechen lid svými silami a rozumem rozvinul boj za překonání obtíží. Je jasné, že silami a rozumem jednoho či dvou lidí by se nemohla v tak krátké době republika změnit ve vzkvétající, rozvinutou socialistickou mocnost, jakou dnes je.

Boje za rozkvět a rozvoj republiky se zúčastnili nejen dělníci a rolníci, tohoto boje se účastnili vynaložením svého umu příslušníci inteligence, pocházející z rodin, které žily v minulosti v dostatku. Díky správné politice naší strany vůči inteligenci neobjevil se mezi starou inteligencí, která vstoupila do revolučních řad, žádný dezertér. Mezi naší starou inteligencí je nemálo lidí, kteří oddaně bojovali do poslední minuty svého života za uskutečňování linie a politiky vytyčené stranou a vládou.

Tak se všichni lidé naší země ideově semkli a pracovali jako

hospodáři, aby upevnili svou moc a aby jejich země byla ještě bohatší a mocnější, díky čemuž je republika tak vzkvétající a rozvinutou zemí jako dnes.

Dosáhli jsme velkého rozvoje i v oblasti kultury.

Okamžitě po osvobození jsme začali likvidovat negramotnost. Když jsem pracoval jako předseda Prozatímního lidového výboru severní Koreje, projednávali jsme jako první bod programu zasedání lidového výboru problém tužek. Jestliže jsme v prvních dnech po osvobození projednávali v lidovém výboru problém tužek v zájmu výuky dětí a likvidace negramotnosti, pak dnes probíráme otázku – dosáhnout u všech pracujících, aby si osvojili vysoké všeobecné vzdělání a znalosti v rozsahu absolventa střední školy i více a nejméně jedno řemeslo.

Zároveň naše strana spolu s výchovou a převýchovou staré inteligence v inteligenci pracujících, sloužících lidu, vychovala ve velkém měřítku novou inteligenci, v důsledku čehož máme dnes více než 600 tisíc techniků a odborníků. Nyní jsme vytyčili úkol rozšířit jejich řady v nejbližší budoucnosti na více než jeden milión a bojujeme za splnění tohoto úkolu.

Tyto úspěchy, jichž jsme dosáhli v oblasti kulturní výstavby, dobře ukazují, jak správnou byla kulturní politika, kterou prováděla naše strana v uplynulých 25 letech od založení republiky a jak rychlým tempem se rozvíjela kulturní revoluce v naší zemi.

Dosáhli jsme obrovských úspěchů i v oblasti ekonomiky.

Ovšem že při budování hospodářství jsme dostávali pomoc od bratrských zemí. To však nebylo to hlavní. Naše strana prováděla hospodářskou výstavbu především na základně pevné opory o naše vlastní síly.

Nyní můžeme říci, že jsme vybudovali úplně samostatné národní hospodářství. Naše hospodářství je nejen úplně schopné stát na vlastních nohách, ale má i pevnou základnu, aby se ještě rychleji mohlo rozvíjet v budoucnosti. Dnes má hospodářství naší země tak velkou sílu, že může samostatně a spolehlivě kráčet kupředu, aniž by podléhalo nějakému vlivu při vzniku jakýchkoliv ekonomických otřesů ve světovém měřítku. To dosvědčuje skutečnost.

Nyní projednáme otázku, jak bychom mohli dosáhnout ještě

rychlejšího rozvoje hospodářství. Máme-li obtíže v rozvoji našeho hospodářství, pak jsou to pouze obtíže, vznikající v průběhu rychlého postupu vpřed, a nesetkáváme se s takovými jevy, že by hospodářství ustrnulo na místě, nebo se dostávalo do stavu deprese. Podobné jevy patří již dávno minulosti.

S velkou hrdostí a přesvědčením můžeme říci, že za uplynulých 25 let od založení republiky jsme dosáhli velkého pokroku a úspěchů v oblasti ideologie, kultury i hospodářství.

Naše strana nyní vyzývá všechny své členy a pracující, aby se nespokojovali s již dosaženými úspěchy a aby neustále bojovali za další upevnění vybojovaného vítězství, abychom dosáhli dalšího, ještě novějšího rozvoje.

Abychom dobyli takové materiální bašty, která by umožnila ještě větší upevnění hospodářské základny země a ještě plnější uspokojování životních potřeb lidu, musí všichni pracující vysoko projevovat duch neustálého boje, nespokojovat se s dosaženými úspěchy a nepoddávat se bezstarostnosti. Nezesílíme-li ideovou výchovu pracujících, pak může současně s vytvářením blahobytného života vznikat bezstarostnost a chvastounství. Proto je třeba se chránit před bezstarostností a projevy egoismu, které by se mohly objevit v důsledku zlepšení života. Je třeba dosáhnout toho, aby všichni pracující žili a pracovali v duchu kolektivismu na základě hesla: „Jeden za všechny, všichni za jednoho!“ Proto toto plénum ÚV strany se vší vážností projednávalo otázku ideologického boje s jevy sebeuspokojení a bezstarostnosti, které vznikají proto, že se žije bez starostí a obav, a obrátilo se k celé straně s výzvou, aby bojovala za jejich zamezení.

Ptali jste se, jak plníme v naší zemi šestiletý plán. O tom se zmíním krátce.

Nyní v naší zemi vládne vysoký bojový duch dělníků a rolníků, kteří se snaží včas splnit šestiletý plán, a celá země aktivně bojuje za jeho splnění před stanoveným termínem.

Základ šestiletého plánu tvoří tři velké úkoly technické revoluce. Plénum ÚV naší strany, které se nedávno konalo, se vší vážností zdůraznilo zvláště otázku dalšího energického plnění tří velkých úkolů technické revoluce v zájmu úspěšného splnění šestiletky.

Bojujeme za zmenšení rozdílů mezi těžkou a lehkou prací a za přiblížení těžké práce k lehké. Pouze tehdy, splníme-li rychle úkoly, vytyčené za účelem zmenšení rozdílu mezi těžkou a lehkou prací a osvobození všech pracujících od namáhavých prací, bude možno před termínem splnit šestiletku.

Je těžké setřit plně rozdíly mezi těžkou a lehkou prací. Chtěli bychom v blízké budoucnosti tyto rozdíly značně zmenšit. V naší zemi probíhá dobře práce zaměřená na zmenšení rozdílů mezi těžkou a lehkou prací a v této práci jsme již dosáhli velkých úspěchů.

Prvořadý úkol pro zmenšení rozdílů mezi těžkou a lehkou prací a osvobození pracujících od namáhavých prací spočívá v tom, že je nutno zavádět technický pokrok v oblasti těžebního průmyslu.

V oblasti průmyslu je důležitý rovněž problém odstranění práce v horkém prostředí. Přitom je zde důležité zavést automatizaci výrobních procesů a postupně přejít na dálkové řízení. Proto V. sjezd naší strany vytyčil jako důležitý úkol otázku rozvíjení elektroniky za účelem úspěšného zavádění automatizace.

Tyto všechny problémy nejsou nikterak jednoduché. My je však můžeme vyřešit postupně jeden po druhém.

Abychom splnili úkoly technické revoluce, které před námi stojí, musíme sami mnoho studovat a vynalézat. K tomu soustředíme velké síly. Společně s tím je třeba aktivně přejímat i techniku ostatních zemí. Přejímání techniky od jiných zemí nikterak neodporuje duchu opory o vlastní síly. Někteří lidé si myslí, že opírat se o vlastní síly znamená dělat všechno pouze sami. To je nesprávné. Opírat se o vlastní síly znamená žít pomocí vlastních sil, nespolehat se na cizí. Je pro nás lepší přejímat techniku, kterou již v zahraničí vynalezli a zdokonalili, než ji nově objevovat. Je možno říci, že učit se dobře znát zahraniční techniku rovněž patří k duchu opory o vlastní síly. Je špatné zavírat dveře a nesnažit se učit od jiných lidí. Budeme-li se seznamovat s technickými odvětvími jiných zemí a studovat jejich techniku, pak se můžeme rychleji rozvíjet.

Myslím, že většina ukazatelů, předpokládaných šestiletkou, bude dosažena do roku 1975. Ale můžeme říci, že další rozvoj

techniky je úkolem, za jehož splnění bude nutno bojovat i nadále.

Odvětvím, na které budeme musít v budoucnu soustředit své síly, je těžký průmysl.

Rychlé ukončení výstavby objektů v odvětví těžkého průmyslu umožní urychlit splnění úkolů tohoto odvětví. Jestliže se však výstavba zpomalí, může se zpozdit trochu i splnění úkolů odvětví těžkého průmyslu. Nyní se snažíme, aby i v odvětví těžkého průmyslu byly beze zbytku splněny úkoly šestiletého plánu do roku 1975. Některých ukazatelů těžkého průmyslu však, jak předpokládám, bude dosaženo teprve v prvním pololetí roku 1976.

Nyní se daří práce i v odvětví lehkého průmyslu. V tomto odvětví se zdá, že bude možno dobýt důležitých met šestiletky v příštím roce.

V naší zemi se lehký průmysl rozvíjí ve dvou směrech. Jeden směr znamená rozvoj centralizovaného průmyslu, druhý směr je rozvoj místního průmyslu. Pod centralizovaným průmyslem rozumíme výstavbu a provoz moderních velkých závodů lehkého průmyslu, zatím co pod místním průmyslem — závody lehkého průmyslu středního a malého měřítka pracující s využitím surovin z místních zdrojů.

V roce 1975 splníme úkoly odvětví lehkého průmyslu předpokládané šestiletým plánem.

Bojové nadšení pracujících, usilujících o splnění šestiletky před termínem, je nyní dobré, máme rovněž různé příznivé podmínky. Dříve jsme obchodovali pouze se socialistickými zeměmi, nyní obchodujeme v širokém měřítku rovněž s kapitalistickými zeměmi a nově vzniklými nezávislými státy. Zvláště obchodujeme v širokém měřítku s nově vzniklými nezávislými státy třetího světa.

Dále bojujeme za snížení rozdílů mezi zemědělskou a průmyslovou prací a za přiblížení první k druhé. Zde je důležité uskutečňovat úkoly, uvedené v „Tezích o otázce socialistické vesnice v naší zemi“.

Příští rok je rokem desetiletí, které uplynulo od uveřejnění „Tezí o otázce socialistické vesnice v naší zemi“. Nyní bojujeme za splnění cíle, který jsme si vytyčili, a to je splnění úkolů vyplý-

vajících z Tezí o vesnici na počest desetiletí od jejich uveřejnění. A v příštím roce, jak se zdá, bude možno splnit skoro všechny úkoly, které určily Teze o vesnici v ostatních oblastech, s výjimkou oblasti ideologické revoluce.

Předpokládáme, že v příštím roce dokážeme skoro beze zbytku splnit hlavní úkoly technické revoluce, vytyčené v Tezích o vesnici.

V naší zemi byl již dávno dokončen zavlažovací systém vesnického hospodářství, rovněž tak jsme skvěle uskutečnili i elektrifikaci vesnice. Nyní bojujeme za dokončení mechanizace.

Jedním z úkolů uvedených v Tezích je zvýšení počtu traktorů na venkově na 70–80 tisíc kusů (přepočteno na 15 k). Nyní bojuje dělnictvo traktorových závodů za splnění tohoto úkolu do července příštího roku.

V naší zemi máme kolem 1,5 miliónu čongbo obdělávané půdy, kterou je možno obdělávat pomocí strojů. Budeme-li mít 80 tisíc traktorů, pak na každých 100 čongbo připadne 5–6 traktorů. Pošleme-li na vesnici 70–80 tisíc traktorů, pak vyřešíme základní potřebu traktorů.

V šestiletce se předpokládá zvýšení počtu traktorů na 6–7 kusů pro každých 100 čongbo obdělávané půdy. Domníváme se, že tohoto cíle budeme moci dosáhnout v roce 1975. I v chemizaci vesnického hospodářství splníme úkol vytyčený Tezemi již v příštím roce. V Tezích o vesnici je uložen úkol používat chemická hnojiva v množství více než jedné tuny na každé čongbo. Tohoto cíle dosáhneme do prvního pololetí příštího roku. Jedna tuna chemických hnojiv na každé čongbo, to není málo. V příštím roce bude splněn i cíl ve výrobě a dodávce různých zemědělských chemikálií. Tak v příštím roce splníme hlavní úkoly technické revoluce na vesnici, vytyčené Tezemi.

Dobré jsou i perspektivy výroby obilí. Jak sami jsme viděli na vesnici, v naší zemi slibuje zemědělství v letošním roce dobrou úrodu. Okres Ončchon, kde jsme se byli podívat, byl v minulosti jedním z nejzaostalejších okresů, ale nyní každoročně stále zvyšuje produkci obilí. Dříve okres Ončchon sklídl maximálně 53 tisíc tun obilí ročně, ale v tomto roce se zavázal dát 70 tisíc tun. Cíl sklizně obilí tohoto okresu, určený šestiletkou, tvoří 74

tisíc tun. Znamená to, že jestliže v příštím roce tento okres zvýší výrobu obilí o 3 tisíce tun, pak splní šestiletý plán. A to není už tak těžké. Stačí sklídit jen o trochu víc z každého čongbo. Naši zemědělstí pracovníci jsou možná spokojeni s úspěchy, kterých dosáhli v letošním roce. A zde je právě důvod, proč poslední plénum ÚV strany varuje, aby zemědělstí pracovníci nepropadali sebeuspokojení.

Podle všeho soudě, bude možno v příštím roce v oblasti zemědělství dobýt výrobní mety šestiletky. Všeobecně je možno říci, že v naší zemi se šestiletý plán dobře daří plnit.

Dále bojujeme za osvobození žen od těžkého břemene domácích prací. I tento boj rozvíjíme nyní v měřítku celé země. Zvláště samy ženy, které projevují vysokou tvůrčí iniciativu, rozvíjejí boj za to, aby se osvobodily od těžkých prací.

Bylo dosaženo již nemalých úspěchů v boji za osvobození žen od těžkého břemene domácích prací. Korejské ženy po tisíciletí nosily na hlavě džbány s vodou, nyní však v mnohých vesnicích se ženy již této praxe zbavily díky zavedení vodovodu. Když mluvíme s venkovskými babičkami, pak slzí dojetím a vyprávějí, že dříve musely po desetiletí nosit na hlavě džbán s vodou a až teď v epoše strany práce se této dřiny zbavily. Nosit na hlavě džbán s vodou bylo pro naše ženy velké břemeno.

Díky zavedení vodovodu nejen zmizel tento jev nošení džbanu s vodou na hlavě, ale navíc venkovští obyvatelé mohou pít řádně upravenou vodu. Rolníci mají ze zavedení vodovodu větší radost než z čehokoli jiného.

Spolu s ulehčováním těžkých prací žen se rovněž snažíme dělat opatření, aby se jim ulehčilo při péči o děti. Pečovat o děti, to pro ženu znamená rovněž velké břemeno. Stát postavil mnoho mateřských škol a jeslí a tím snal část tohoto břemene z beder žen.

Děti, které navštěvují mateřské školky a jesle, snídají doma, ale obědvají a svačí v mateřských školkách a jeslích. Naše ženy jsou velice dojaty takovou péčí strany a vlády. Říkají, že necítí v práci únavu, protože mají zajištěny všechny podmínky.

O šestiletém plánu se můžete konkrétněji dozvědět při rozhovorech s ostatními soudruhy. Jsme přesvědčeni, že šestiletka

bude úspěšně splněna. Přijedte do naší země znovu po skončení šestiletého plánu. Říkali jste v autě, že v KLDK po uplynutí jednoho roku je minulý rok již vzdálenou minulostí. Až bude ukončeno plnění šestiletky, pak se tvář naší země ještě více změní.

Položili jste nám otázku týkající se sjednocení Koreje a OSN. Budu hovořit o otázce sjednocení Koreje ve spojení s otázkou OSN.

Co se týká OSN, samotná její Charta není špatná. Doposud však se OSN nacházela pod nadvládou velmocí a byla jimi dirigována. Proto OSN nemohla pracovat v souladu se svou Chartou. Charta OSN nebyla dodržována zvláště proto, že v OSN mávali dirigentskou taktovkou američtí imperialisté, kteří prováděli politiku násilí.

Nyní však do OSN vstoupily mnohé pokrokové země, mezi nimi i nově vzniklé nezávislé státy. Jak jsme již dříve říkali, nově vzniklé nezávislé státy žádají samostatnost. Odtud mezi členskými státy OSN vzrůstá dnes úsilí změnit OSN v organizaci zajišťující samostatnost každého státu.

Bude-li OSN chtít být věrna své Chartě, bude se musit stát organizací zajišťující samostatnost všech států, jak velkých, tak i malých. To však neznamená, že bychom měli hlásat, že nyní existenci OSN nepotřebujeme. Zatím ještě mnohé země vkládají do OSN velké naděje.

Bude-li i v budoucnu OSN nadále podléhat vlivům politiky násilí a dirigentské taktovce velmocí a nebude pracovat v souladu se svou Chartou, pak pochopitelně ztratí důvěru národů světa.

Spolu s tím, jak dnes národy všech zemí jasně chápou podstatu agresivní a nekolonialistické politiky amerického imperialismu, postupně upadá její prestiž. I v OSN začala postupně ztrácet svou účinnost dirigentská taktovka, kterou mávají američtí imperialisté. Mnohé země nyní aktivně bojují a vyžadují od OSN, aby prováděla svou činnost v souladu se svou Chartou. Myslím, že v budoucnu bude úloha OSN záviset na tom, na kolik se zvýší rozhodnost nově vzniklých nezávislých států.

V současné době jihokorejské vlády, američtí imperialisté a vláda Japonska rozvíjejí intriky, zaměřené na dosažení součas-

ného vstupu „dvou Korejí“ do OSN. V důsledku toho se bude otázka současného vstupu „dvou Korejí“ do OSN projednávat na letošním jejím Valném shromáždění.

Jaký cíl je sledován návrhem na současný vstup „dvou Korejí“ do OSN nyní, kdy probíhají jednání mezi severem a jihem a nebylo dosud dosaženo žádné dohody mezi nimi?

Návrh na současný vstup „dvou Korejí“ do OSN otevřeně odhaluje skutečné záměry amerického imperialismu a určitých kruhů japonské reakce, kteří se od samého začátku snažili dosáhnout trvalého rozdělení Koreje. Jinými slovy jasně to ukazuje pravou tvář jejich hnusných cílů ve vztahu ke Koreji.

Návrh současného vstupu „dvou Korejí“ do OSN má rovněž další cíl: zamezit, aby byla na Valném shromáždění OSN projednána otázka odchodu amerických vojsk z jižní Koreje. To je hlavní cíl, který sledují. Tímto návrhem se snaží upoutat pozornost národů světa na otázku vstupu „dvou Korejí“ do OSN a odpoutat ji od otázky odchodu amerických vojsk z jižní Koreje. Otázka současného vstupu „dvou Korejí“ do OSN je svým způsobem machinací, která má takový cíl. Jinými slovy, návrh na současný vstup „dvou Korejí“ do OSN byl předložen jako machinace k tomu, aby americká vojska stále zůstala v jižní Koreji za podmínky, kdy již nelze najít žádnou záminku pro jejich další pobyt zde. Konec konců, tento návrh byl předložen proto, aby na Valném shromáždění OSN mnohé země věnovaly méně pozornosti otázce odchodu amerických vojsk z jižní Koreje a aby americká vojska tam mohla i nadále pod vlajkou OSN zůstat.

Sami američtí imperialisté, japonská reakce a jihokorejské loutky vědí, že současný vstup „dvou Korejí“ do OSN nebude realizován. Neboť není možný současný vstup obou stran do OSN za podmínek, kdy jej schvaluje pouze jedna strana a druhá je proti.

Američtí imperialisté se však snaží rozpoutat polemiku kolem jimi předloženého návrhu o současném vstoupení „obou Korejí“ do OSN a o to, aby otázka odchodu amerických vojsk z jižní Koreje byla brána jako nedůležitá. Není to nic jiného, než určitý trik, zaměřený na oklamání národů světa. Taková taktika klamů se nemůže před zraky národů světa dlouho udržet. Díváte-li se

několikrát na nějaké kouzlo, pak nakonec poznáte, v čem je trik.

Možná, že na letošním Valném shromáždění OSN tato otázka třeba upoutá pozornost. Již nyní však se začala vyjasňovat její podstata.

IV. konference šéfů nezúčastněných států, která se konala v Alžírsku, vyjasnila, že Korea musí vstoupit do OSN ne jako dvě Koreje, ale jako jedna Korea. Myslím, že země, které se zúčastnily konference, došly k takovému závěru proto, že pochopily, že současný vstup „dvou Korejí“ do OSN je kouzelnický trik.

Současný vstup „dvou Korejí“ do OSN v žádném případě nemůže být výhodou pro korejský národ. Nikdy absolutně nemůžeme uznat „dvě Koreje“.

Spojené státy, japonská reakce a jihokorejské vládcy se usilovně snaží dosáhnout toho, aby v tomto roce byla na Valném shromáždění OSN projednána otázka současného vstupu „dvou Korejí“ do OSN, což souvisí s tím, že chtějí využít příležitosti, že na tomto Valném shromáždění OSN se bude projednávat otázka vstupu východního a západního Německa do OSN. Američtí imperialisté jsou zálužní.

Svým charakterem se postavení východního a západního Německa od základu liší od postavení naší země. Obě strany Německa, jak východní, tak i západní, schvalují rozdělení. V minulosti bylo Německo agresivním státem. V důsledku války však bylo rozděleno na dvě části – jedna z nich se stala státem dělníků a rolníků, druhá státem monopolního kapitálu. Uchování států dělníků a rolníků ve východním Německu konec konců napomáhá jistě oslabení sil monopolního kapitálu západního Německa. Kromě toho evropské země, nacházející se v sousedství Německa, si nepřejí sjednocení Německa a jeho přeměnu v militaristickou mocnost. Protože kdyby se Německo stalo militaristickou mocností, pak by se znovu mohlo objevit na scéně jako agresivní síla.

Případ naší země je však naprosto jiný. V minulosti se naše země nedopustila agrese vůči jiné zemi, byla kolonií a byla osvobozena. Země, které s námi sousedí, se nedomnívají, že by naše země mohla provádět agresi proti jiné zemi po sjednocení. To si myslí i čínský lid, i lid sovětský, právě tak jako lid japonský.

Pro asijské země je výhodnější sjednocení Koreje, než její rozdělení a válka uvnitř země. To je názor nejen japonského lidu, ale i čínského a sovětského.

Zvláště důležitým je to, že sám lid severní a jižní Koreje si nepřeje rozdělení země. Korejský národ má dějiny, kdy jako jeden národ žil po dlouhý čas v jediném státě a proto si v žádném případě nepřeje rozdělení.

Pouze hrstka reakčních sil jižní Koreje, reakční síly Japonska, které jsou nohsledy USA a americký imperialismus chce rozkol v naší zemi. Americký imperialismus si přeje rozdělení Koreje proto, aby mohl ve svých rukou držet jižní Koreu jako válečnou základnu.

Absolutní většina země si přeje sjednocení Koreje. Tak proč by naše země měla zůstat rozdělená? Tolik strádání nám přinesl život, prožitý v posledních 28 letech v rozdělené zemi. Proč bychom tedy měli i nadále prožívat podobné strádání? Jsme absolutně proti vstupu „dvou Korejí“ do OSN. Myslím, že země, které s námi sympatizují, budou rovněž proti tomuto návrhu vystupovat.

Ptali jste se, jakým způsobem chceme vytvořit Konfederativní republiku Korjo. Stručně se o tom zmíním.

Chtěli bychom mít název konfederativního státu Konfederativní republika Korjo proto, že jednotný stát, který v minulosti na území naší země existoval, měl název Korjo. Je to vhodný název státu, přijatelný pro obě strany. Kdybychom pojmenovali konfederativní stát Korejská lidově demokratická republika nebo „Korejská republika“, pak by to znamenalo vnucování vůle jedné strany straně druhé. Proto jsme navrhovali, aby konfederativní stát byl pojmenován „Konfederativní republika Korjo“ s tím, že obě strany by to mohly přijmout na základě dodržení zásady rovnosti.

Systém konfederace, na kterém trváme, předpokládá vytvoření konfederativního státu, přičemž by byly po určitou dobu zachovány oba systémy, jež nyní existují na severu a jihu. Proto je zde důležité, abychom dosáhli vzájemné důvěry mezi oběma stranami a veliké národní jednoty.

Myslíme, že je třeba především svolat Velké národní shro-

máždění a zde široce projednat a řešit otázky, spojené se sjednocením země. Velké národní shromáždění by mělo projednat otázku likvidace vojenské konfrontace a odstranění napětí mezi severem a jihem. Aby byla zlikvidována vojenská konfrontace a odstraněno napětí mezi severem a jihem, je třeba přijmout řadu opatření, která jsme již navrhli včetně návrhů na snížení stavu armád severu i jihu. Jen tak budou vytvořeny podmínky pro dosažení vzájemné důvěry a národní shody mezi severem a jihem.

Trváme rovněž na uskutečnění všestranné spolupráce a výměny mezi severem a jihem v politické, ekonomické, kulturní i dalších oblastech.

I když nyní jsou mezi severem a jihem rozdíly ve zřízení, existuje mnoho problémů, při jejichž řešení je možno vzájemně spolupracovat. Sever i jih by mohly společně těžit podzemní zdroje, společně využívat výsledků vědeckých i technických výzkumů, uskutečňovat všestrannou spolupráci v dalších oblastech.

Jestliže sever a jih uskuteční všestrannou spolupráci a výměnu v různých oblastech, pak budou během toho procesu vytvořeny podmínky pro dosažení vzájemného pochopení a důvěry a postupem času se ještě více toto pochopení prohloubí. Když se prohloubí vzájemné pochopení během procesu spolupráce mezi severem a jihem, pak dojde i k správnému chápání zřízení, zmizí zde pocit strachu, který část jihokorejského obyvatelstva dnes ze socialistického zřízení v severní části republiky má. A když budeme během spolupráce mezi severem a jihem rozebírat kladné a záporné stránky, ty záporné likvidovat a kladné rozvíjet, vytvoří se tak příznivé podmínky pro dosažení velké národní jednoty.

Náš národ je jedním národem, je to národ, který po mnoho staletí měl a má stejnou kulturu a stejný jazyk, proto může rychle dosáhnout vzájemného porozumění, jakmile jen sever a jih naváže spolupráci.

Všechny záležitosti, kterými se dnes zabýváme, jsou zaměřeny pro blaho našeho národa. V našich záležitostech není nic takového, co by neodpovídalo zájmům národa. Nikdy jsme neprodali zájmy národa. Vynaložíme všechny svoje síly pouze pro ochranu a obranu národních zájmů.

Naproti tomu jihokorejští vládcí prodávají zájmy našeho národa. My takové činy trpět nemůžeme.

Budou-li jihokorejští vládcí s námi spolupracovat, pak mohou řešit mnoho problémů, aniž by prodali zájmy národa. Nyní například jihokorejští vládcí prodávají ostatním státům mnoho pracovních sil, včetně zdravotnických sester a horníků, ale budou-li spolupracovat s námi, pak bude možno řešit tento jejich životní problém zcela jinak.

Proto trváme na tom, že obě strany musí různými cestami dosáhnout správného vzájemného pochopení a velké národní jednoty a na tomto základě zavést systém konfederace severu a jihu.

Za svou značnou zkorumpovanost jsou nyní jihokorejští vládcí jihokorejským lidem odsuzováni. Bojí se, aby spolupráce s námi jejich nesprávné a zkorumpované jednání neodhalovala. Nejednou jsme objasňovali, že když se jihokorejští vládcí čestně přiznají k zločinům, kterých se dopustili vůči národu a lidu a přestanou prodávat zem i národ, pak jsme ochotni jim jejich minulé zločiny prominout. Jestliže se jihokorejští vládcí zapřísáhnou, že se korupcí nadále nebudou zabývat, pak se nebudeme zajímat o jejich dřívější korupci. Jestliže se jí však budou zabývat i v budoucnu, pak se nevyhnou prokletí a odsouzení ze strany nejen jihokorejského, ale i všeho korejského lidu.

Konkrétní otázky týkající se vytvoření Konfederativní republiky Korjo musí vzájemně projednat a rozhodnout sever i jih, proto o nich zatím nemohu nic bližšího říci.

Á k otázce Koordinačního výboru severu a jihu mluvit nebudu, neboť o ní podrobně hovořil předseda administrativní rady ve své zprávě na ústředním slavnostním shromáždění u příležitosti 25. výročí založení republiky. Vyjádřil zde ne svoje osobní mínění, ale mínění ÚV naší strany.

Náš postoj je nezavírat dveře, ale pokračovat ve stycích a dialogu mezi severem a jihem. Vše závisí na postoji jihokorejských vládnoucích činitelů. Je třeba se podívat, jak se budou chovat.

Dále se zmíním o otázce vztahů mezi naší zemí a Japonskem. Jak jsme již nejednou řekli, otázka normalizace diplomatic-

kých vztahů mezi naší zemí a Japonskem plně závisí na postoji japonské vlády.

V současné době nás otázka normalizace diplomatických styků mezi naší zemí a Japonskem příliš nevzrušuje. Normalizace diplomatických vztahů nevyřeší v plné míře vztahy mezi naší zemí a Japonskem. Nelze říci, že budou plně vyřešeny vztahy mezi naší zemí a Japonskem tím, že otevřeme v Pchjongjangu japonské velvyslanectví a v Tokiu naše.

Důležitým pro zlepšení vztahů mezi naší zemí a Japonskem je prohloubení vzájemného pochopení mezi oběma zeměmi a zvláště nutnost, aby se japonská vláda zřekla nepřátelské politiky vůči naší zemi. Zatím jsme ještě nedosáhli dostatečného pochopení mezi naší zemí a Japonskem. Domníváme se, že je nutné, aby se obě země především lépe navzájem chápaly.

Poznamenali jste, že návštěva našeho uměleckého souboru Mansude v Japonsku velmi pomohla prohloubit porozumění mezi našimi zeměmi. Za toto hodnocení Vám děkuji.

V době návštěvy našeho uměleckého souboru Mansude v Japonsku vyjadřovali politické strany, společenské organizace a činitelé z různých tříd a vrstev obyvatelstva rovněž tak jako široké masy japonského lidu aktivní podporu našemu lidu. Vřele přijali umělce z naší země jako přátele a vyslovovali aktivní podporu boji našeho lidu za sjednocení vlasti. To svědčí o tom, že vztahy mezi lidem obou našich zemí jsou velmi dobré. Naše přísloví říká: blízký soused je lepší než vzdálený příbuzný. Nevím, zda máte v Japonsku podobné přísloví.

Domníváme se, že naše země a Japonsko, přestože máme rozdílné sociální zřízení, mohou navázat dobré vztahy jako sousedé, že bude možno ještě více upevnit přátelství a jednotu mezi lidem obou zemí. Nemá-li proti tomu nic japonská vláda, jsme ochotni i v budoucnu častěji pořádat podobné zájezdy, jako byla návštěva uměleckého souboru Mansude v Japonsku. Tím se budou dále rozvíjet přátelské vztahy mezi lidem obou našich zemí, Koreje a Japonska.